

LXI.

B e t æ n k n i n g

over

Forflag til Lov om Fiskeriet i Danmark.

(Afgiven af Folkethingets Udvalg den 7de Mai 1881).

Som bekendt hviler vor Lovgivning om Fiskeriet her i Landet, naar undtages Simsfjordsfiskeriet, paa enkelte spredte Bestemmelser i Christian den Femtes Lov af 1683 og nogle mere specielle Reskripter, saaledes Reskriptet af 12te Mai 1696 og 15de December 1758 og de sig dertil sluttende Kancellircirkulærer af 1ste og 4de Mai 1819, samt paa Loven af 9de Marts 1872.

Uf de saaledes paa Grund af det lange, forløbne Tidsrum og Fiskeriets senere Udvikling forvaldede Bestemmelser i nævnte Lov, nemlig 5—10—23, 25, 26, 42, 43, 44 og 45, vedrører kun 43 Saltvandsfiskeriet alene, 44 og 45 kun tildeels, den første omhandler Netten til Halegaarderne udfør Enhvers Grund, den anden Indskrænkning af Fiskeribrug, der anses skadelige for oprettede Lægegaardene, og den tredje om, hvilke Mastestørrelser forskellige Garn skulle have for at bruges i Simfjorden, og at samme skal gjælde overalt i Riget, hvilket senere er fastslaaet ved Højesteretsdom af 29de April 1880. Loven af 9de Marts 1872 forbyder Brugen af Bundslæbevaad — ergelst Travl — overalt paa dansk Sjøterritorium og de nævnte specielle Reskripter at Fremmede forbydes Afgang til Fiskeri paa flere Steder indenfor Sjøterritoriets Omraade.

Det ses saaledes, at de mindre indholdsrige og mindre nøjagtig udtrykte Bestemmelser efter den Udvikling, som Fiskeriet senere paa mangfoldige Steder har naaet, neppe længere kan anses for tidssvarende; dertil kommer, at det maa antages, at det efter Landets Beliggenhed, omgivet og gennemfæret af fiskerige Vand, vil ved de forbedrede Samsærbedsmidler, Jernbane og Havneanlæg, forhaabentlig i en nær Fremtid blive en endnu rigeligere Indtægtskilde for Befolkningen,

saat den i Bilag I. opgivne Indtægt af henved 5 Millioner, betydelig vil forøges, og at de opgivne 11,368 Familier, der nu helt eller delvis ernære sig ved Saltvandsfiskeriet — selv om det maatte er lavt beregnet —, vil naae et større Antal, og der som Følge deraf maa træffes Bestemmelser saaledes, at det ene Fiskeribrug ikke fortræddiger det andet.

Det fremgaar ogsaa af forskellige til Regjeringen og Rigsdagen tidligere indkomne Andragender, at Befolkningen, og særlig Fiskerne, ønsker flere Forandringer i de nu gjældende Bestemmelser, ligesom saavel tidligere som den nuværende Regjering har anset Ordningen af Fiskeriet som en stor og vigtig Samsundssopgave, der burde løses ved en almindelig Fiskerilov for hele Landet. I 1850 nedsatte saaledes den daværende Regjering en Kommission, der fik det Hverv at tage Spørgsmaalet om en almindelig Fiskerilov for hele Landet under Overveielse og Professor Krøyer paalagdes at udarbejde en samlet Fremstilling af Fiskeriets Omfang og Betydning i hele Landet; men Kommissionen indskrænkede sig til at udtale, at Lovgivningen for Simfjorden passende kunde overføres paa de øvrige Fjorde. Desuagtet blev Tanken fra Regjeringens Side ikke opgivet, idet den i Samlingen 1867—68 forelagde i Landstinget et Forflag til en almindelig Fiskerilov, som der fik en første Behandling og blev henvist til et Udvalg, der endte Sagen med at udtale, at en saa vigtig Sag helst først maatte undersøges af Sagkyndige. Derefter nedsatte Regjeringen den 31te Mai 1873 en Kommission, bestaaende af Virkedommer Tiedler som Formand, Rådmand Holst af Stagen, Kaptein H. C. Kruse af Korsør, Dr. phil.